

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἐπιστήμη, Καλλιτεχνία.

Ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς ἀρχομένη τῆς ἐν τῇ «Ἐστία» δημοσιεύσεως ἐνὸς τῶν ἀρίστων διηγημάτων, «τῆς Δεσποινίδος Δασεγλιέρ», τοῦ Γάλλου ἀκαδημαϊκοῦ Ἰουλίου Σανδῶ, οὗ τινος καὶ ἄλλο ἐξαιρετὸν ἔργον αὐτὴν Μαγδαληνὴν ἰδημοσιεύει πρό διετίας ἡ «Ἐστία». Τὴν μετάφρασιν τοῦ νῦν δημοσιευομένου διηγήματος ἐπιλοπόνῃσι λανθάνουσιν ἡ γὰρ τῆς «Ἐστίας» ἡ λογία δεσποινίς Ἀρσένις Γ. Παππαδοπούλου.

— Ἐν τῇ «Revue Politique et Littéraire» τῶν Παρισίων δημοσιεύεται ἐπὶ κρίσεως εὐμενῆς, καὶ ὑπὸ πνεύμα λαν φιλελληνικόν, τῆς ὑπὸ τῆς κυρίας Juliette Lamber πρό τινας ἐκδοθείσας μελέτης περὶ τῶν συγγραμμάτων Ἑλλήνων ποιητῶν.

— Δεκάτη τρίτη ἐκδοσις τοῦ «Ἑγκυκλοπαιδικοῦ Λεξικοῦ» τοῦ Brockhaus ἤρξατο δημοσιευομένη ἐν Αἰψίᾳ κατὰ φυλλάδια, πωλούμενα πρὸς 50 φοίνικας ἑκάστον. Τὸ 1 φυλλάδιον ἐξεδόθη ἤδη, τὸ δ' ὅλον ἔργον θελοῦσιν ἀποτελέσει 240 τοιαῦτα φυλλάδια.

— Ἀγγέλλεται ἡ ἀνακάλυψις καὶ προσεχῆς δημοσιεύσις ὁλοκλήρου ἀλληλογραφίας τοῦ Γκαίτε, ἀπευθυνομένης πρὸς τινα φέροντα τὸ ὄνομα Müller, οὗ τινος ὅμως δὲν ἠκριβώθη ἔτι ἡ ταυτότης, διότι πολλοὶ ὑπὸ τὸ αὐτὸ ὄνομα ὑπῆρξαν σύγχρονοι τοῦ Γκαίτε.

— Ἐν τῶν ἀρχαίων πανεπιστημίων τῆς Εὐρώπης εἶνε καὶ τὸ τῆς Βιέννης, πολλῆς ἀπολαύον φήμης ἀπὸ δύο ἡδὴ αἰώνων. Τὸ πανεπιστήμιον τοῦτο εἶνε ἐκ τῶν μαλλόν συγκαταριθμούντων, ἀρίμει δὲ ἐπὶ τὸν παρόντος τακτικούς μὲν φοιτητὰς 3,457, ἀκροατοὺς δὲ ἐκτάκτους 594. Ἐκ τῶν Σχολῶν ἡ τοὺς πλείονους φοιτητὰς ἀριθμοῦσα εἶνε ἡ νομικὴ, ἥτοι 1,789, μεθ' ἣν ἔρχεται ἡ ἱατρικὴ, εἰς ἣν φοιτῶσιν 988. Εἰς τούτους πρέπει νὰ προστεθῶσιν ἑκτάκτοι ακροαταὶ δι' ἐκείνην μὲν τὴν Σχολὴν 148, διὰ ταύτην δὲ 171· πρὸς δὲ τούτοις εἰς τοὺς τῆς ἱατρικῆς περιλαμβανόντας καὶ 127 φοιτητὰς τῆς φαρμακευτικῆς. Εἰς τὴν φιλοσοφικὴν Σχολὴν ὑπάρχουσιν ἐγγεγραμμένοι τακτικοὶ μὲν φοιτητὰς 491, ἑκτάκτοι δὲ 124.

Οἱ φοιτηταὶ οὗτοι προέρχονται οὐ μόνον ἐκ τῆς Αὐστρουγγαρίας, ἀλλὰ καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν γεωμικτικῶν χωρῶν. Οἱ ἐκ τῆς ἄλλης Εὐρώπης προσερχόμενοι ἀριθμοῦνται οὕτω· ἐκ τῆς Ἰταλίας 28, ἐκ τῆς Ρωσίας 41, ἐκ τῆς Ρουμανίας 71, ἐκ τῆς Τουρκίας 6, ἐκ τῆς Ἑλβετίας 8, ἐκ τῆς Σερβίας 15, ἐκ τῆς Ἑλλάδος 4, ἐκ τῆς Δανίας 2, εἰς δὲ καὶ ἐκ τοῦ Μαυροβουνίου. Ἐν τῇ πανεπιστημίᾳ τῆς Βιέννης σπουδάζουσι πρὸς τούτους 35 Ἀμερικανοὶ φοιτηταί, 5 ἐκ τῆς Ἀσίας καὶ 3 ἐκ τῆς Ἀφρικῆς.

— Ἡ βασίλισσα τῆς Ρωμανίας Ἐλισάβετ, ἥτις εἶνε γνωστὴ ὡς ποιήτρια εἰς τὸ εὐρωπαϊκὸν κοινὸν ὑπὸ τὸ ψευδὺς ὄνομα Carmen Sylva μελεῖ νὰ δημοσιεύσῃ προσεχῶς συλλογὴν πρωτοτύπων αὐτῆς ποιήσεων ὑπὸ τὸν τίτλον «Καταγίδες». Ἡ συλλογὴ αὕτη θὰ περιέχῃ τέσσαρα ἐπύλλια.

— Κατὰ τὰ προσεχῆ Χριστούγεννα ἐκδοθήσεται ἐν Ἀγγλίᾳ ἔργον ζωγραφικῶν τῆς ἡγεμονοπαίδος Ἀλίκης, τῆς νεωτάτης θυγατρὸς τῆς βασιλίσσης τῆς Ἀγγλίας. Τὸ βιβλίον θὰ περιέχῃ παραστάσεις ὁμογραφικὰς (aquarelles) τῶν δώδεκα μηνῶν τοῦ ἔτους παριστανομένων δι' ἀνθρώπων.

— Τὸ προσεχὲς συνέδριον τῶν Ἀσιανολόγων θέλει συγκροτηθῇ τῷ 1884 ἐν Λουγδούνῳ τῆς Ὀλλανδίας.

Πανηγυρικώτατα ἐτελέσθησαν ἐν Μεσολογγίῳ τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Βύρωνος. Τὰ τῆς ἑορτῆς ταῦτα, ἂν καὶ ὀλίγον βραδέως, κατὰ καθήκον συνοψίζομεν ἐν ταῦθα ἐκ περιγραφῆς, δημοσιευομένης ἐν τῇ «Δυτικῇ Ἑλλάδι» τοῦ Μεσολογγίου. Ἡ πόλις ὁλόκληρος εἶχε καθωραϊσθῇ, πάντα δὲ τὰ τε δημόσια καὶ τὰ ἰδιωτικά καταστήματα ἐκοσμοῦντο διὰ σημαίων, δαφνῶν καὶ στεφάνων. Ἡ πρό τοῦ κήπου τῶν Ἡρώων πλατεία, ἐν ἣ ἐτελέσθη ἡ ἑορτὴ, ἐκοσμήθη διὰ μεγαλοπρεποῦς ἀμίδος εἰκόσι κινήων μωρτοστολίστων. Ἰδιαιτέρως ἐκοσμήθη ὁ τύμβος, ὅφ' ὃν ἐτάφησαν τὰ σπλάγχνα τοῦ λόρδου Βύρωνος. Διότι ἐπ' αὐτοῦ ἐναπετέθη τὸ πειστήριον τῶν «Ἑλληνικῶν Χρονικῶν», τῆς ἐφημερίδος ἐκείνης, ἥτις ἐξεδίδετο ἐν μέσῳ τῶν μαχόν τῆς ἐπαναστάσεως, φέρον τὸ ὄνομα τοῦ φιλελλήνος συντάκτου αὐτῆς Ι. Μάγερ. Τὸ

βῆμα, ἀφ' οὗ ἐμελλον νὰ ἐκφωνήσῃσι τοὺς πανηγυρικοὺς τῶν οἱ ῥήτορες, ἰδρυθῇ ἐπὶ ἐνὸς τῶν κανονίων, ἅτινα κατὰ τὴν ἐνδοθεν πολιορκίαν τοῦ Μεσολογγίου ἐκυρεῖσθαι ἀπὸ τῶν Τούρκων. Δεξιὰ δ' ἵστατο ὁ ἀνδριάνς τοῦ Βύρωνος κεκαλυμμένος ὑπὸ δύο σημαίων, Ἑλληνικῆς καὶ ἀγγλικῆς. Πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου τῆς 25 Ὀκτωβρίου χιλιᾶδες ἀνδρόρσαν παντός φύλου καὶ πάσης τάξεως καὶ ἡλικίας ἐπλημύρσαν τὰς ὁδοὺς, καὶ οἱ μὲν μετεβαίνον εἰς τὸ Ἡρώον, οἱ δ' εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος, ἐν ᾧ εἶχον παρευρεθῇ αἱ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ τῆς πόλεως, ὁ διοικητὴς τῆς δυτικῆς ναυτικῆς μοίρας κ. Μ. Κανάρης μετὰ τοῦ ἐπιτελείου του, τὸ προεδρεῖον τοῦ συλλόγου «Βύρωνος» καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι τῆς ἑορτῆς μετεβάντες. Μετὰ τὸ μνημόσυνον ὁ ἱερός κληρὸς μετὰ τῶν ἐν τέλει, προπορευομένων τῶν μουσικῶν καὶ ἀκολουθούντων τοῦ λαοῦ, μετέβησαν εἰς τὸ Ἡρώον. Ἐκεῖθεν τὸν ἀνδριάντος παρετάχθη ἀπόσπασμα τῶν ἐκ τοῦ ἀποδρόμου «Ἑλλάδος» ναυτῶν καὶ τὰ ἐν Μεσολογγίῳ τάγματα. Ἐπὶ δὲ τῆς πλατείας τῶν στρατῶν εἶχε παραταχθῇ τὸ πυροβολικόν. Παρὰ τὸν ἀνδριάντα εἰς δύο στήλους λαμπρὸν ἀπέτελουν θέαμα τὰ κοράσια τοῦ παρθενιαγωγείου λευκαιομοῦντα καὶ περιδεδεμένα κυαναῖς ταινίαις. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς λαμπρᾶς ταύτης ὁμηγύρεως, καὶ ἐνώπιον χιλιᾶδων λαοῦ ψάλλεται ἡδὴ δέσσις καὶ ἀγασμός. Καὶ τέλος τὰ βλέμματα ὅλων ὑπὸ ἁγίας μαρμαρυγῆς ἀπαστρέφοντα στρέφονται πρὸς τὸν ἀνδριάντα, αἱ καρδίαι ὅλων ἀναπαύονται, ἐν συγκινήσει ἀναμένονσι νὰ ἴδωσι τὸν Βύρωνα, τὸν λόρδον Βύρωνα, τὸν φιλελλήνα, τὸν ποιητὴν, τὸν ὠραῖον Βύρωνα. Ὁ δημαργεῶν πάρεδρος κ. Ζαχαριανῆς καὶ ὁ μηχανικός τοῦ δήμου κ. Σέλος ὠρισμένοι διὰ τὴν ἀποκάλυψιν καταλαμβάνουσι τὴν κατάλληλον θέσιν, καὶ ἀκούεται ὁ νομάρχης Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας λέγων· «Ἀποκαλύψατε τὸν Βύρωνα, καὶ ἄς ἀποκαλυφθῶμεν ἀπαξάπαντες ἐγώπιον τοῦ μεγαλομάρτυρος τούτου τῆς ἱεράς ἡμῶν ἐπαναστάσεως, μεγάλου τῆς Ἑλλάδος εὐεργέτου». Ἐν τῷ ἅμα αἱ δύο σημαὶ περιεπτύχθησαν, ἤρθσαν, καὶ ἔλαμψεν ἐν τῷ Ἡρώῳ ἡ περικαλλὴς τοῦ Βύρωνος μορφή, ἱσταμένου πᾶσι ἐπὶ τὸν τόπον, ἐφ' οὗ ἡ καρδία του εὐρεν ἀνάπαυσιν μετὰ τόσας ὁδύνας καὶ τρικυμίας. Τὰ τηλεβόλα τότε ἐκρότησαν καὶ αἱ μουσικαὶ ἐψάλλον τοὺς ὕμνους. Μετὰ τούτο ὁμιλεῖται πρῶτος ὁ πρόεδρος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου κ. Τσαγκαράκης πρῶτατον καὶ συγκινητικὸν σύντομον λόγον. Εἶτα ἀπὸ μέρους τοῦ συλλόγου «Βύρωνος» ὁ πρόεδρος κ. Ραζῆς, εἶτα ὁ ὑφηγητὴς κ. Νεοκλῆς Καζάκης διὰ καλλιεποῦς ὁμιλίας ἀνέπτυξε μὲν λαμπρὰς εἰκόνας τὴν ἐπιδρασαν τοῦ Βύρωνος ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως. Τέλος δὲ ὁ ποιητὴς κ. Ἀχιλλεὺς Παρίσχος ἀπήγγειλε μετὰ συγκινήσεως καὶ πάθος ποίημα, πολλὰκις ἀποσπᾶσά τὰ δάκρυα καὶ τὰς ζωηρὰς τῶν παρισταμένων ἐμψυγμίας, καὶ οὕτω ποιητικώτατα συνεπληρώθη ἡ ποιητικώτατή αὕτη τελετή.

— Εἰς Ἀθήνας ἀφίκετο, προσερχόμενος ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὁ περιώνυμος Ῥώσος, ἡ, ἀκριβέστερον, Ἀρμένιος τὸ γένος, ζωγράφος Ἰωάννης Αἰθαῶδης. Ὁ ἀριστοτέλης οὗτος, γράφει ὁ «Αἰὼν», πρῶτον ἡδὴ ἐπισκεπτεται τὴν Ἑλλάδα διότι ἡ εἰς τὸ Σούνιον προσέγγισις αὐτοῦ ἐν ἔτει 1849, συνοδεύοντος τὸν Μέγαν Δούκα Κωνσταντίνον, δὲν ἦτο ἐπισκεψίς. Κατῆλθε δὲ εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἐπὶ τινα χρόνον θὰ διαμείνῃ ἐνταῦθα, διότι σκοπεῖ νὰ συνθέσῃ δύο εἰκόνας, ἀναφερομένας εἰς τὴν ἀρχαίαν καὶ εἰς τὴν νεωτέραν Ἑλλάδα. Φαίνεται, ὅτι ἐκ μὲν τῆς ἱστορίας τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος θὰ εἰκονίσῃ τὴν ἐν Σαλαμίνι ναυμαχίαν, ἐκ δὲ τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος τὴν παρὰ τοῦ Κανάρη πυρπολήσιν τῆς τουρκικῆς ναυαρχίδος. Διότι εἰδικῶς εἶνε ζωγράφος ναυμαχίαν, πολλὰς ἱστορικὰς ναυμαχίας γράφας καὶ θαλασσίων ἀποφύων, διαπρέπων ἐν τούτῳ ἐν τοῖς πρώτοις τῶν ζωγράφων τῆς πατρίδος αὐτοῦ καὶ τῆς Εὐρώπης ὅλης. Ἀλλὰ φαίνεται, ὅτι δὲν θὰ περιορισθῇ εἰς τὰς δύο εἰκόνας ταύτας· ἡ καλλονὴ τοῦ ἀθηναῖκου οὐρανοῦ καὶ τῆς φύσεως τῆς πέριξ τῆς πρωτεύουσος ἡμῶν, καὶ τῶν μνημείων τῆς ἡ ποιητικῆς λαμπρότης, τῶν κατεγοητεύσαν καὶ ἐνέπνευσαν αὐτὸν, ὥστε ἐν τῷ νῷ συνέλκεθαι συνθέσεις περὶ τῆς Ἀκροπόλεως ὑπὸ τὸ φέγγος τῆς πανσελήνου καὶ τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν, μακρόθεν ἐκ τοῦ Πειραιῶς ὁρμυμένης, κατὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου. Τὰ νῆα ἔργα αὐτοῦ ταῦτα ὁ κ. Αἰθαῶδης θέλει ἐκθέσει ἐν Λονδίνῳ, ὅπου ἔχει ἴδιον μουσεῖον. Ἐπειδὴ δὲ φέρει μεθ' αὐτοῦ εἰκόνας τοῦ τι-

νάς, τέσσαρας, ἐὰν μὴ πλανώμεθα, μεγάλας, καὶ ἄλλας μικρότερας, ἀπεράσισιν νὰ ἐκδόσῃ ταύτας εἰς τὴν θάλαν τοῦ Κοινοῦ, προσδιορίζων τὸ ἐκ τῆς εἰσόδου εἰσπραχθυσόμενον πᾶσιν ὑπὲρ τῶν ἀπόρων.

— Ὁ κ. Τρ. Μανταφούνης ἀναγγέλλει, ὅτι ἀπὸ τῆς 8 Νοεμβρίου ἄρχεται τῆς ἐκδόσεως νομικοῦ περιοδικοῦ συγγράμματος ὑπὸ τὸν τίτλον «Νέα Θέμις».

— Δίαν προσεγγὼς δημοσιεύεται ἡ ἐπ' ἐσχάτων προαγγελθεῖσα νέα ἐκδοσις τῶν «Ἀπάντων» τοῦ Διον. Σωλομοῦ. Ἡ ἐκδοσις αὕτη, γενομένη τῇ δαπάνῃ καὶ ἐπιστάτῃ τοῦ κ. Χρήστου Σ. Χιώτου, θέλει περιέχει εἰκόνα τοῦ ποιητοῦ, χαράχθεισαν ἐνταῦθα καὶ ἄξια προσοχῆς προλεγόμενα.

— Ἐξεδόθη ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀγγελία περὶ ἐκδόσεως βιβλίου ὑπὸ τὸν τίτλον «Βασιλεὺς ἀξιωματικοῦ ἀπομνημονεύματα τῶν πρώτων ἐτῶν τῆς συστάσεως τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου» ὑπὸ Χρ. Νέφερ, καθηγητοῦ τῆς γερμανικῆς γλώσσης καὶ τῆς γυμναστικῆς. Τὸ βιβλίον ἀπαρτίζεται πεντεκαίδεκα καὶ ἐπέκεινα τυπογραφικὰ φύλλα εἰς 16^{ον}, τὸ δὲ τίμημα ἐκάστου ἀντιτύπου ἔσται εἰς ἀργυροῦς μετ' ἑξιδιῆς, καταβλητέος ἅμα τῇ παραλαβῇ.

— Ὁ ἐν Σμύρῃ λόγιος κ. Γεώργιος Δ. Κανάλης, μεταφράσας ἐμμέτρως εἰς τὴν ἀγγλικὴν τὸν «Εὐθύμιον Βλαχάδαν» τοῦ αἰδιοῦ Ἀριστοτέλους Βαλαωρίτου, ἀφιέρωσε τὴν μετάφρασίν του ταύτην τῇ ἡμέτῃ τοῦ ἐν Ἀγγλίᾳ φιλελευθέρου κόμματος κ. Γλάδστων.

BIBLIA

2466. **Ἑστία.** Ἐκδίδεται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος 5^{ον}. Τόμος IB', 8 Νοεμβρίου 1881. Ἀριθ. 306 (254). Λεπτὰ 20. Ἀθήνησι, γράφειον τῆς «Ἑστίας», ὁδὸς Σταδίου, ἀρ. 6. 4^{ον}, σελ. 16. Περιεχόμενα: Βόλος — Πορταρία — Μακρυνίτσα. — Ἡ ἐν τῷ μέλλοντι πολιτεία τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους ὑπὸ Κ. Παπαρρηγοπούλου. — Ἡ ἡμέρα ἐκείνη. (Ἐκ τῶν τοῦ Ἐδμόνδου de Amicis). — Σημειώσεις περὶ τοῦ ἐν Γαλλίᾳ νοσοκομείου Biedtre. — Τὸ ἐν Earlswood τῆς Ἀγγλίας ἄσυλον τῶν βλακῶν. — Αἱ τελευταῖαι λέξεις τοῦ Κοραΐ. — Ἰνδικὴ ἀστρονομία. — Ἐλένη (ποίησις) ὑπὸ Γ. Δροσίνης. — Δάνειον πνεῦμα. — Ἀληθεῖαι. — Σημειώσεις. — Πρακτικὰ γνώσεις (Μέσα πρὸς καθαρισμὸν μεταλλίνων σκευῶν).

2467. **Ἱστορία τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους** ὑπὸ Κ. Παπαρρηγοπούλου. Ἐκδοσις δευτέρα. Τόμος πρῶτος. Βιβλίον Α'. Ἀγαιοί. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Σ. Κ. Βλαστοῦ. Ὁδὸς Ἑρμοῦ, 63. 1881. 8^{ον}, σελ. μδ' καὶ 140. [Τὸ πρῶτον τοῦτο τεῦχος τῆς πολυτίμου συγγραφῆς τοῦ σοφοῦ ἡμῶν καθηγητοῦ κ. Παπαρρηγοπούλου συνοδεύουσιν οἱ ἐκδόται διὰ τῆς ἐπομένης δηλώσεως:]

«Δευτέρα ἐκδοσις τῆς «Ἱστορίας τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους» ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Παπαρρηγοπούλου κατέστη πρὸ καιροῦ ἀναγκαία, διότι οἱ πρῶτοι τρεῖς τόμοι ἐντελῶς ἐξηγνήθησαν· καὶ αὐτοῦ δὲ τοῦ τετάρτου, καὶ αὐτοῦ τοῦ πέμπτου ὀλίγα ὑπολείπονται ἀντίτυπα παρὰ τῇ βιβλιοπωλῇ κ. Ν. Νάκη. Ἀλλὰ τὸ παρὸν πρῶτον βιβλίον δημοσιεύεται ὡς δείγμα μᾶλλον τοῦ πῶς ἐννοεῖ ὁ συγγραφεὺς τὴν νέαν τοῦ ἔργου αὐτοῦ ἐκδοσιν. Ἡ προχειροτέρα παραβολὴ τοῦ βιβλίου τούτου πρὸς τὸ πρῶτον τῆς πρώτης ἐκδόσεως πείθει τὸν ἀναγνώστην ὅτι συνετάχθη ἐπὶ τῇ βάσει ἀρχῶν ἑτέρων καὶ εἰδήσεων νέων. Τοιαύτην ἀλλοίωσιν δὲν ἐπαγγέλλεται ὁ κ. Κ. Παπαρρηγοπούλος ὡς πρὸς ὅλον τὸ ἔργον· ἀλλ' ὅλον θέλει βελτιωθῇ οὐσιαστικῶς κατὰ τὰ πρᾶγματικὸν μέρος καὶ τὴν μέθοδον τῆς ἀρχειώσεως.

»Ενομίσαμεν ἀναγκαίαν τὴν ἐξηγήσιν ταύτην, διότι ἡ ἐξακολούθησις τῆς δευτέρας ἐκδόσεως ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν προθυμίαν, μετ' ἧς τὸ κοινὸν θέλει ὑποδεχθῇ τὸ νῦν ἐκδιδόμενον πρῶτον βιβλίον. Περιττὸν δὲ γὰρ προσθέσωμεν ὅτι τοῦτο ἀποτελεῖ καὶ ἑαυτοῦ συγγραφῆν αὐτοτελεῖ περὶ τῆς ἱστορίας τοῦ ἔθνους ἡμῶν κατὰ τοὺς ἀργασιώτατους χρόνους.

»Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Ὀκτωβρίου 1881.]

2468. **Καρύλου Δελῦς: Μυθιστορία.** Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ. Τόμος πρῶτος. Ὁ Πέτρος — Ἡ κοιμωμένη ψυχὴ. (Βιβλιοθήκη «Ἐνώσεως». — Ἀριθ. 1). Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῆς «Ἐνώσεως», 1880. 16^{ον}, σελ. 130. Τιμᾶται δραχμῆς νέας.

2469. **Ἀλφόνσου Λαμαρτίνου: Ἐλοῖζα καὶ Ἀδαλφός.** Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ. (Βιβλιοθήκη «Ἐνώσεως». — Ἀριθ. 2). Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῆς «Ἐνώ-

σεως», παρὰ τῇ πλατεῖᾳ τῆς «Ὁμονοίας». 1881. 16^{ον}, σελ. 75. Τιμᾶται δραχμῆς νέας.

2470. **Ἀδαλφέρτου Σαμισσώ: Πέτρου Σλέμιλ θαυμαστή ἱστορία.** Ἐκ τοῦ γερμανικοῦ. (Βιβλιοθήκη «Ἐνώσεως». — Ἀριθ. 3). Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῆς «Ἐνώσεως». 1881. 16^{ον}, σελ. 103. Τιμᾶται δραχμῆς νέας.

2471. **Ὁ Τιμόθεος καὶ ὁ Φιλήμων,** ἱστορία διδύμων χριστιανῶν. Ἡθικὸν διήγημα πρὸς χρῆσιν τῶν δημοτικῶν σχολείων ὑπὸ Χριστοφόρου Σμιδ. Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ. Ἐκδοσις δευτέρα. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῆς «Ἐνώσεως». 1881. 16^{ον}, σελ. 71. Τιμᾶται δραχμῆς νέας.

2472. **Περὶ γῆραις εἰς Κρήτην** ὑπὸ Ἰωσήφ Χατζηδάκη, ἱατροῦ. Ἐν Ἐρμουπόλει, τυποεὶς Νικολάου Βαρβαρέσου. 1881. 16^{ον}, σελ. 116. Τιμᾶται δραχ. ν. 2.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1863.

Εἴμ' ἄψυχον, εἴμ' ἄφρονον·
Ἄλλ' ἅμα σὺ θελήσῃς,
Φωνὴν καὶ γονιμότητα
Μοι χορηγῆς ἐπίσης.
Γεννῶ μοι τὴν γενέτειραν,
Καὶ ταχυτέρους βέλους
Ἐκπέμψ' τοὺς ἐχθόνους μου
Καταστροφῆς ἀγγέλους.
Ἄδρατος, αἰρίος
Ὁ ἄγριός των δρόμος,
Εἶν' ἡ πνοή μου θάνατος
Καὶ ἡ φωνή μου τρόμος.
Διάφορον τὸ μέγεθος,
Τὴν δύναμιν, τὸ σχῆμα,
Πολλῶν ἀνθρώπων ἥνοιζα
Ἀπονῇ τὸ μῆμα.
Ἐάν μὲ δεξιότῃτα
Μὲ κόψῃς ἐκ τῆς μέσης,
Πῦρ καὶ χαλκὸν παράγουσιν
Αἱ δύο διαιρέσεις.
Καὶ ἂν τοὺς δύο πόλους μου
Ἐνώσῃς εἰς ἓν ὅλον,
Παράδοξον, πλὴν ἀληθές—
Γεννῶ τὸν ἓνα πόλον.

1864.

[Τῇ λύτῃ δωρεθῆσεται ἐν βιβλίον.]
Κυδόμενον πρὸς συμπλήρωσιν.

.	.	N	.	.	.
.	.	N	.	.	.
.	N	.	.	Σ	.
.	N	.	.	Σ	.
.	.	Σ	.	.	.

1865.

Διὰ τῶν γραμμάτων τῶν λέξεων λύτρα—ἀκτίς—μὴν
σχημάτισον ἀρχαῖόν τι ἑλληνικὸν ὄνομα.

1866.

Je viens sans qu'on y pense,
Je meurs en ma naissance;
Et celui qui me suit,
Ne vient jamais sans bruit.

ΛΥΣΕΙΣ

1859.

Τὸ γράμμα θ.

1860.

Ἀκαρνανία.

1861.

Φ Ω Σ

Ω Δ Η

Σ Η Σ

1862.

Le cœur.